

نام: علی بن الحسین .

کنیه: ابوالحسن و ابومحمد.

القب: زین العابدین، سید الساجدین، سجاد، زکی، امین و ذوالثفنات.

به خاطر عبادت زیاد و سجده‌های طولانی امام زین العابدین (ع)، پینه‌ای در پیشانی‌اش بسته بود. از این رو، به وی «ذوالثفنات» لقب دادند.

منصب: معصوم ششم و امام چهارم شیعیان.

تاریخ ولادت: نیمه جمادی الثانی سال ۳۸.

در مورد تاریخ ولادت آن حضرت، اختلاف است. غیر از تاریخ مزبور، مورخان روز و ماه ولادت آن حضرت را، پنجم شعبان یا نیمه جمادی الاولی یا هفتم شعبان و یا نهم شعبان ذکر کرده‌اند. در مورد سال ولادت آن حضرت نیز برخی سال ۳۷ و برخی سال ۳۶ هجری را ثبت کرده‌اند.

امام زین العابدین (ع) دو سال پیش از شهادت امیر المؤمنین، علی بن ابی طالب(ع) چشم به جهان گشود.

محل تولد: مدینه مشرفه، در سرزمین حجاز (عربستان سعودی کنونی). برخی مورخان گفته اند که محل تولد آن حضرت در کوفه بوده است؛ زیرا در آن هنگام، همه افراد خانواده امام علی (ع) در کوفه به سر می‌بردند.

نسب پدری: امام حسین بن علی بن ابی طالب (ع).

نام مادر: شهربانو، یا شاه زنان، دختر یزدگرد سوم، آخرین پادشاه از سلسله ساسانیان در ایران که در زمان خلافت امام علی (ع) (و به قولی در عصر خلافت عمر یا عثمان) به اسارت مسلمانان در آمده و با اختیار خویش، همسری امام حسین (ع) را پذیرفت. این بانوی بزرگ در ایام نوزادی امام زین العابدین(ع) درگذشت.

مدت امامت: از زمان شهادت پدر بزرگوارش امام حسین (ع)، در محرم سال ۶۱ تا محرم سال ۹۵ هجری، به مدت ۳۴ سال.

تاریخ و سبب شهادت: دوازدهم (یا هیجدهم یا بیست و پنجم) محرم سال ۹۵ (یا ۹۴) هجری، در سن ۵۵ سالگی، به خاطر زهری که ولید بن عبدالملک به آن حضرت خورانید.

محل دفن: قبرستان بقیع، در مدینه مشرفه، در جوار قبر عمویش، امام حسن مجتبی (ع).